

Kontekstualiseringens kompleksitet

Begrepene har vært mange: akkomodasjon, stedegengjørelse, inkulturasjon, kontekstualisering m.fl., men tematikken har stadig vært den samme: Den gjensidige påvirkningen mellom budskap og kultur i kirkens oppdrag i verden. Kristentroen er universell, men den kommer bare til uttrykk i konkret kontekstualitet - i kristendom på kinesisk, på italiensk, på gassisk og norsk. Saken er insiterende og utfordrende. Insiterende fordi troens og teologiens utforming i nye kulturelle kontekster gir dypere innsikt i evangeliets rikdom; utfordrende fordi kulturelle variasjoner og endringer aldri gjør oss ferdige med å forme vitnesbyrdet relevant og kommunikabelt.

Insiterende, utfordrende - og vanskelig. Ingen som har arbeidet med kontekstualiseringens tematikk har unngått dens kompleksitet. Foreliggende nummer av NOTM kan tjene som illustrerende eksempel. Artikkene av Rolv Olsen, Harald Hegstad og Loreen Maseno tar oss til ulike deler av verden, og ved første øyekast synes ikke titlene å tilsi at artikkene har mye til felles. Den som leser, vil likevel se at alle tre kan rubriseres som bidrag til innsikt i kontekstualiseringens kompleksitet.

Med Rolv Olsen er vi hos Karl Ludvig Reichelt: "Reichelt om buddhismen - buddhister om Reichelt". Det er slett ikke første gangen Reichelt undersøkes med interesse for hans kontekstualisering av kristentroen i Østen. Stort sett har interessen dreid seg om hans tilpasning til buddhismens kontekst sett fra et kristent ståsted: Var hans formidling og hans metoder saksvarende uttrykk for evangeliet? Gikk han på akkord med kristentroen ved sin

anvendelse av buddhistiske kategorier? osv. Olsen er interessert i en annen spørsmålsstilling: Hvordan så buddhistene på Reichelt? Hvordan fortonte hans tilnærming til buddhismen og dens unge munker seg for buddhistene selv? En slik problemstilling er meget relevant, ikke bare med henblikk på Reichelt, men på kontekstualiseringens tematikk generelt. Spørsmålet er ikke bare hvordan kirkens og misjonens kontekstualiseringsfremstøt skal vurderes fra kristent ståsted, men også hvordan det oppleves av "den andre". Harald Hegstad viderefører et tema fra forrige nummer som står oss noe nærmere: "Misjonerende folkekirke: Selvmotsigelse eller mulighet?" Vi forbinder ikke den debatten i første omgang med kontekstualiseringens kompleksitet, men det er nettopp hva det dreier seg om. Hva betyr dagens norske virkelighet med tanke på Den norske kirke som "misjonerende folkekirke"? Begrepet "folkekirke" er i seg selv sprengfullt av gammel europeisk kulturell kontekst. I denne situasjonen etterlyser Hegstad "en dynamisk kirkeforståelse" som både vet å "bekrefte det som er verd å bekrefte" i folkekirken, og som kan "utfordre på sider ved troen man tidligere ikke har grepet". Også i vårt land gjelder det at "mens oppdraget er en konstant størrelse, må de virkemidler og former kirken benytter seg av variere med situasjon og kontekst."

Med Loreen Maseno er vi i Afrika: "Gendering inculturation in Africa:...". Masenos poeng er at til tross for alt arbeid med kontekstuell teologi i Afrika, så er et vesentlig moment fraværende - spesielt med tanke på kristologien: Afrikanske kvinners livserfaring. "The male perspective in African theology has been dominating ... since African women's experiences have been considered ... insignificant." Maseno viser oss hvordan dette i dag er i ferd med å endre seg. Et tredje illustrerende eksempel på kontekstualiseringens kompleksitet.

For øvrig bringer nummeret et nytt bidrag i "Misjonsstrategisk hjørne" samt Egede Instituttets årsmelding for 2003.

Jan-Martin Berentsen